

indicating or boding ill. —**प्रहः** an evil or malignant planet. —**दुष्टी** a. having an evil and corrupt mind. —**प्रसङ्गः** 1 an undesired occurrence. —2 connection with a wrong object, argument or rule. —**फलम्** an evil result. —**शङ्का** fear of evil. —**हेतुः** an evil omen.

अनिष्टिन् a. One who has not sacrificed.

अनिष्टत् a. Ved. Unhurt; य उत्रः सन्निष्टतः स्थिरो रणय संस्कृतः Rv. 8. 33. 9.

अनिष्टा Unsteadfastness, unsteadiness.

अनिष्टुर् a. Not harsh or cruel.

अनिष्ट्वा a. Not skilled.

अनिष्टप्तिः f. Non-accomplishment, non-completion.

अनिष्टप्तम् ind. [निःस्तं पत्रं पक्षो यत्र तादृशं न भवति] So that the arrow (the feathery portion of it) does not come out on the other side; i. e. not with great force.

अनिसर्ग a. Unnatural, affected.

अनिस्तर्णी a. 1 Not crossed, set aside or got rid of. —2 Unanswered, unrefuted (as a charge). —**Comp.** —**अभियोगः** a defendant who has not cleared himself of a charge (by refuting it).

अनीकः-कम् [अनिति जीवत्यनेन; अन्त्यक्तम् U. 4. 16-17] 1 Army, forces; troop, host; दृष्ट्वा तु पाण्डवानीकम् Bg. 1. 2. महारथानां प्रतिदिन्यनीकम् Ki. 16. 14. पदार्तीश्च महीपालः पुरोड़नीकस्य योजयेत् H. 3. 73. —2 A collection, group, mass; नवाम्बुद्धानीकमुद्भूतं लग्ने R. 3. 53. —3 Battle, fight, combat. —4 A row, line, marching column. —5 Front, head; chief; रथेषु नोऽनीकेऽवधिश्चियः Rv. 8. 20. 12. (सेनामुखेषु); अभिर्वै देवानामनीकम् Sat. Br.; अभिमनीकं कृत्वा. cf. अनीकस्तु रणे सैन्ये सन्देहेऽपि च कथ्यते Nm. —6 Face, countenance, *ibid* (मुखम्) (तस्य प्राणवायुनिस्सारणात् तथात्मम्); splendour; brilliance; form (तेजस्); स्वनीक Rv. 7. 1. 23, 3. 6 (mostly Ved. in these two senses) —7 Edge, point. —**Comp.** —**स्थः** 1 a warrior, combatant. —2 a sentinel., (armed) watch. अभिचक्राम भर्तीरमनीकस्थः कृताङ्गिः Ram. 6. 32. 34. —3 an elephant-driver, or its trainer (द्रविडः 'अने' = हत्ती); अनीकथप्रमाणैः प्रस्तव्यज्ञनाचारान् हस्तिनैः गृहीयुः Kau. A 2. 2. —4 a war-drum or trumpet. —5 a signal, mark; sign. —**स्थानम्** a military station; Kau. A. 1. 16.

अनीकवत् a. Ved. forming the face or front rank; occupying the foremost rank. अभिर्वै नीकवते पुरोडाशम् TS. 1. 8. 4. 1.

अनीकशः adv. In rows or columns.

अनीकिनी [अनीकानां सद्घः; अनीकं युद्धं प्रयोजनतया अस्त्यस्याः इति वा, 'अनीक-इनि'] 1 An army, host, forces. —2 Three chariots or one-tenth of a complete army (अक्षौहिणी); 10935 foot, 6561 horse, 2187 elephants and as many chariots. चमुस्तु पृतनास्तिसास्तिस्वश्वम्बस्त्वनीकिनी। अनीकिनी दशगुणं प्राहुरक्षौहिणी द्विधाः || Mb. 1. 2. 22 —3 A lotus.

अनीच a. 1 Not low or vile, decent, respectable. —2 Not pronounced with the अनुदात्त accent. —**Comp.** —**अनुचर्तिन्** a. not associating with low or vile persons. (—m.) a faithful husband.

अनीचिदरित्तिन् m. A form of Buddha.

अनीड a. Having no abode (body), incorporeal, epithet of Agni.

अनीतिः f. 1 Impropriety, immorality; injustice, wrong act; indiscretion, foolish conduct. —2 (न ईतिः) Freedom from calamity. —**Comp.** —**ज्ञ**, —**चिद्** a. impolite, not discreet, not conversant with policy.

अनीप्सित a. Not desired (प. p. from the desiderative of आप्) तथायुक्तंचानीप्सितम्; (cf. P. I. 4. 50).

अनीर्षु a. Not envious, not conceiving malice; भृत्युत्रा भृत्यारा द्वनीर्षिवः Mb. 12. 221. 31 Poona Critical Edition, B. O. R. I.

अनील a. Not blue, white &c. °वाजिन् m. 'white-horsed'; N. of Arjuna; इतीरिताकूतमनीलवाजिनम् Ki. 14. 26, 42

अनीश a. Having no lord or superior, paramount, supreme, without a controller, uncontrolled; सर्वप्रभुरनीशस्त्वम् R. 10. 20. —2 Not a master or lord, having no mastery or control over; not master of (with gen.); powerless; गात्राणामनीशोऽस्मि संवृत्तः S. 2; अनीशया शरीरस्य हृदयं स्ववरं मयि न्यस्तम् V. 2. 19; उर्ध्वं पितुश्च मातुश्च समेल्य भ्रातः समम्। भजेन रैतूं रिक्थमनीशास्ते हि जीवतोः || Ms. 9. 104. —3 Not one's own master, not independent (अस्वतन्त्र); एको द्वनीशः सर्वत्र. —शः N. of Visnu (सर्वनियन्ता अनन्यस्वामिको हि सः). —रा Helplessness (दीनभाव); समाने वृक्षे पुरुषो निमग्नीशयां शोचति सुखमानः Mund. 3. 2.

अनीश्वर a. 1 Having no superior, uncontrolled. —2 Unable; शयिता सविधेयनीश्वरा सफलीकर्तुमहो मनोरथान् Bv. 2. 182. —3 Not relating to God; यानेनानीश्वरान् गुणान् (द्वेषत) Ms. 6. 72. —4 Not acknowledging God, atheistical. —रम् The godless one (with Sāṅkhyas), epithet of the world; जगदाहुरीश्वरम्. —**Comp.** —**बादः** atheism, not acknowledging God as the Supreme Ruler. —**बादिन्** m. one who maintains the doctrine of no god or atheism, an atheist.

अनीह a. 1 Indifferent, listless. एकान्तेन द्वनीहोऽयं पराभवति पूरुषः Mb. 3. 32. 39. —2 Not industrious, lazy; क्रृणं धारयमाणस्य कृतः सुखमनीहया Mb. 5. 107. 6. —हः N. of a king of Ayodhya. —हा Disregard, apathy, indifference, disinclination; अनीहया Ki. 2. 10 carelessly.

अनीहित a. Undesired, disagreeable, unpleasant. —**तम्** Displeasure.

अनु ind. (Either used with nouns to form adverbial compounds, or as a prefix to verbs and verbal derivatives, or as a separable preposition with acc. and regarded